

Stein Bredal er død

Den pensjonerte oljearbeideren og konserntillitsvalgte i Statoil (nå Equinor), Stein Ståle Bredal, sovnet inn etter lengre tids sykdom 02.01.2022.

Stein Bredal var født i Stavanger 28. juni 1950. Etter fullført handelsgym, ønsket hans far som drev skobutikker i Stavanger, at Stein skulle overta som neste generasjon «sko-Bredal». Et relativt kort opphold på BI i Oslo overbeviste Stein om at kjøpmann i skobransjen ikke ville bli hans yrkesvalg.

Han valgte den nye oljeindustrien som så smått hadde satt sitt preg på Stavanger.

Flaks og tilfeldigheter førte til at første tur ut kom i 1972 med Glomar, for North Sea Exploration Service. Personalsjefen annonserte ledig jobb fra kontorvinduet i selskapets lokaler. Stein sto nærmest døra og var første mann opp trappa.

I 1976 ble Friggfeltet arbeidsplassen. Senere ble det jobb på en rekke forskjellige plattformer. Han møtte hardtarbeidende folk med forskjellig bakgrunn, ikke bare norske, men også en rekke utlendinger som først og fremst jobbet for serviceselskaper.

Dette mangfoldet av mennesketyper som delte sine livserfaringer med ham, gjorde ham ydmyk og preget ham hele livet.

Oddleiv Tønnessen trekker fram støtten og omsorgen fra Stein da han ble oppsagt som tillitsvalgt i Eurest. I seks år og tre rettsinstanser sto Stein sammen med ham til saken var vunnet.

Det ble 30 år i Nordsjøen, både som tillitsvalgt og verneombud, og 10 år på land som konserntillitsvalgt for YS og SAFE i Statoil. Han var også ansattrepresentant i Statoils styre i seks år.

Det ble seks år på godt og vondt, fra svært spennende saker til opprivende hendelser.

For Stein tok den opprivende delen hardt på. Horton- og Iransaken hvor konsernsjef Olav Fjell måtte gå, og Statoil to år senere måtte innrømme overfor amerikanske myndigheter at de hadde bedrevet korrupsjon, ble en tung bølge. Statoil ble «honorert» med bøter i Norge og USA på langt over hundre millioner kroner. Den negativt ladete varslerrollen ble en belastning, og Stein jobbet mye med å heve varslernes status i ettertid.

Fristedet ble småbruket på Ombo. Rett under Bandåsen, med utsikt til Foldøy og Jelsa, ble gården et samlingspunkt for familie og flere titalls venner. Stein elsket å diske opp med store middager, gjerne basert på dagens fangst fra sjøen. Gjestfriheten som han og kona Aasny viste, er ubeskrivelig. Det er minner som sitter spikret for resten av livet. Barna Vivild og Kjartan elsket Ombo. For dem har foreldrenes romslighet, gjestfrihet og humor gitt dem en solid ballast videre i livet.

Mange bruker ordet bauta om Stein, og Stein var en bauta, en av de aller største i fagforeningssammenheng. Samtidig var han en bauta i familien og for sine venner. En mann som slåss for store saker, og hadde uendelig med omsorg og omtanke for de små.

Det er tøft å miste ham som venn, og tøft for Aasny, Vivild, Kjartan, Stian og barnebarna som mister Stein som ektemann, far og bestefar.

Vi lyser fred over Steins minne.

Oddleiv Tønnessen

Mette Møllerop